

fige Andet, end at vi skulle gjøre vort Bedste for at udvilde vort Torpedovæsen. Da den ærede Ordfører i Dag har viist et saa stort Kjendskab til mange fremmede Autoriteter, saa har han maa- ske ogsaa set, at den franste Marineminister i disse Dage har udtalt Noget omtrent som: „at Hjøndt man er tilbøjelig til i høi Grad at over- vurdere Torpedoerne, saa“ o. s. v. o. s. v.; det kunde det ærede Medlem i alt Fald have set i „Berlingske“, hvor det en Morgen stod blandt Telegrammerne. Det synes dog altsaa, at der gives Mennesker, som ikke tro fuldt saa stærkt paa Torpedoerne som den ærede Ordfører. Hvad dette Medlem mente med Artilleriet, der gjorde Gavn, naar Pantserfibene trak sig tilbage, for- staar jeg ikke, med mindre han sigtede til Artille- riet paa faste Forter. — Naar der er blevet spurgt om, hvorfor upantsrede Kanonbaade, som Faldstær eller selv med en noget betydeligere Stør- relse ikke kunne føre Torpedoer, saa skal jeg dertil bemærke, at det kun var med overordentlig stor Vanskelighed, at det lykkedes paa Tegningen til den pantsrede Kanonbaad at faae Plads til Ud- skydningsapparatet. Oprindelig ansaa man det ikke for muligt, i Verfskommisshens Betænk- ning siges det saaledes, at Pladsen ikke tillader at anvende nogen Whiteheads Torpedo; ved at gjøre det Yderste, fik man imidlertid Plads dertil, men derfor kan man ikke sige, at naar Baaden kun er 6 Fod kortere og 2 Fod smallere — hvis forresten disse Tal ere rigtige, hvad jeg ikke i Dieblisset ser mig i Stand til at kontrolere — kan man vel ogsaa faae Plads, thi det er jo klart, at der i saa Henseende er Grændser, hvor- under man ikke kan komme. Naar man ikke vil bygge de upantsrede Kanonbaade unødvendig store, tror jeg derfor ikke, at man kan faae dem indrettede med Udslydningsapparater under Vandet; men for mit Bedkommende lægger jeg for- øvrigt ikke megen Vægt paa, om man kan faae Plads eller ikke dertil, da jeg ikke tror paa, at man tør gjøre Regning paa at kunne anvende de her omhandlede upantsrede Kanonbaade i no- gen alvorlig Kamp paa Afstande, der ere under 1000 Alen, hvilket som tidligere bemærket vil være nødvendigt, naar man skal benytte de White- headske Torpedoer. Hermed er jeg for saa vidt fer- dig; jeg vil blot med Hensyn til vore Fartøis- kanoner bemærke, at de selvsjældig ikke ere i en saa overordentlig maadelig Tilstand, men, som an- ført i Anmærkningerne til Finantslovsforlaget, er der en Del af dem, hvormed der omtrent er skudt saa mange Skud, som man anser det for sikkert overhoved at hyde saadanne Kanoner, og naar det er Tilfældet, saa er det naturligt, at man i høi Grad maa ønske at ombytte dem med nye, som tilmed ere betydelig kraftigere og langtræk- tende.

Ordføreren (Solstein): Jeg skal ikke

trække Debatten ud nu. Jeg forstaaer nok, at det ærede Medlem (Staan) ikke holder af at mindes gamle Udtalelser, og jeg forstaaer ogsaa nok, at det kan have sine Vanskeligheder nu at skulle for- svære, at man vil gaa til et ringere Antal Kan- oner, naar man før har holdt paa et større. Naar det ærede Medlem nøiere overveier, hvad han selv har sagt, tror jeg ikke, at han vil forlange, at jeg skal have følt mig synderlig overbevist ved den Betragtning, at nu, da Kanonerne ere blevne saa meget sværere, (Kavn: og dyrere!) ja, og dyrere, saa skal man som Følge deraf nøies med saa meget færre, thi ere Kanonerne blevne sværere og dyrere, saa er det fordi Pantstret er sværere, og som Følge deraf er det nødvendigt at have sværere Kanoner; men naar man saa siger: da vi have faaet sværere Kanoner — og det vare vi nødsagede til paa Grund af det sværere Pantstret — saa kunne vi ogsaa nøies med færre Kanoner, saa tror jeg ikke, at denne Slutning holder Stik. Det er naturligt, at, naar et stort Skib møder en lille upantsret Baad, saa kan denne ikke holde sig. Det ærede Medlem gif ud fra, at hvis „Shah“ havde været upantsret, vilde det være blevet skudt i Søen, og det skal jeg ikke benegte; men det er heller ingenlunde Mening, naar man vil anvende Kanonbaade til Kjøbenhavn's Forsvar, at man da sender een af dem ud, naar man har flere, men naar man kun har een upantsret Baad, saa var det vel muligt, at denne ene ulykkelige upantsrede Baad — eller selv om der blev nogle flere, saa var det i alt Fald kun saa — naar de mødtes med store svært armerede Skibe, ganste anderledes end „Shah“, at det da vilde gaa omtrent saaledes, som det blev lovet „Huascar“. Sagen er nemlig den, at, da vi igjen kom til at tale om den gamle Strid mellem „Shah & Huascar“, da var det Spørgsmaal, som derigennem blev løst, ingenlunde om Striden mellem Pantstret og Ikke-Pantstret, men det er netop det Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa selv berørte, nemlig Spørgsmaalet om, hvad det var rigtigst at anvende, sværere el- lere lettere Pantstret. Naar der i denne Strid er Noget, som kan ansøres til Skade for upantsrede Skibe, saa er det netop, at de ere bestykkede med lettere Kanoner, at de ikke ere forsynede med saa svære Kanoner som de skulde være. Det er en Ting, hvorpaa der er blevet gjort opmærksom i Forveien, førend man byggede Skibet, og Autori- tet stod den Gang mod Autoritet, og det er ganste viist at, Kampen mellem „Huascar“ og „Shah“ er et Indlag for de sværere Kanoner, men ikke Andet. Hvis man vilde uddrage nogen Slutning deraf, saa tænke man sig, hvorledes det vilde gaa een eller saa høi pantsrede Kanonbaade som de, der her ere foreslaaede, lige overfor de Skibe, som de kunde vente at komme til at slaas med, nemlig ikke med upantsrede Skibe med lette Kanoner, men med Skibe, forsynede med meget svære Kanoner, og deres ringe Antal vil netop berede dem den